

Ο Χριστός στο Γολγοθά [1ο Μέρος]

[Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Ο Χριστός στο Γολγοθά! Ο Σωτήρας μας στο σταυρό! Ο Δίκαιος πάσχει! Εκείνος που αγαπά ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, θανατώνεται από ανθρώπους! Όποιος έχει συνείδηση, ας ντραπεί! Όποιος έχει καρδιά, ας θρηνήσει! Όποιος έχει νου, ας κατανοήσει!...

Ο καλός Σαμαρείτης που έσωσε την ανθρωπότητα από τις πληγές που της είχαν προξενήσει οι ληστές, έπεσε ο ίδιος στα χέρια τους. Γύρω από τον Κύριο υπήρχαν επτά είδη κακούργων. Το πρώτο είδος αντιπροσωπεύει ο Σατανάς, το δεύτερο οι πρεσβύτεροι και οι άρχοντες του Ισραηλινού λαού, το τρίτο ο Ιούδας, το τέταρτο ο Πιλάτος, το πέμπτο ο Βαραββάς, το έκτο ο αμετανόητος ληστής που συσταυρώθηκε μαζί Του και το έβδομο ο ληστής που μετάνιωσε. Ας σταματήσουμε για λίγο κι ας ατενίσουμε τη συντροφιά αυτή των κακούργων. Ανάμεσά τους στέκεται ο Υιός του Θεού, σταυρωμένος, πληγωμένος κι αιμόφυρτος.



Πηγή:<http://inpetroukpaoulou.blogspot.gr/>

Το πρώτο είδος είναι ο σατανάς. Είναι εκείνος που θέλει να κάνει το μεγαλύτερο κακό στο ανθρώπινο γένος. Είναι ο πατήρ του ψεύδους, ο κακούργος των κακούργων. Οι πειρασμοί που χρησιμοποιεί για να πειράξει τους ανθρώπους και να τους κάνει κακό είναι δύο ειδών: τους πειράζει με τις ανέσεις και με τα βάσανα. Στην αρχή πείραξε τον Κύριο στο Όρος των Πειρασμών με την υπόσχεση ανέσεων, με δύναμη και πλούτο· τώρα, στο τέλος, τον πειράζει με τα βάσανα, με το πάθος.

Όταν κατατροπώθηκε στον πρώτο πειρασμό, άφησε τον Κύριο, έφυγε μακριά Του. Δεν τον εγκατέλειψε τελείως όμως, αλλά προς καιρόν. Όπως αναφέρει το ευαγγέλιο, «ο διάβολος απέστη απ' αυτού άχρι καιρού» (Λουκ. δ',13).

Ο καιρός αυτός πέρασε και τώρα ξαναπαρουσιάζεται. Αυτή τη φορά δε χρειάζεται να εμφανιστεί φανερά, ανοιχτά. Τώρα δουλεύει με ανθρώπους. Χρησιμοποιεί τους υιούς του σκότους που, τυφλωμένοι από την εκτυφλωτική λάμψη του Χριστού, παραδίδονται στα χέρια του Σατανά. Κι αυτός τους χρησιμοποιεί σαν όπλο εναντίον του Κυρίου Χριστού. Είναι κοντά τους όμως, είναι δίπλα σε κάθε γλώσσα που βλασφημεί το Χριστό, σε κάθε στόμα που φτύνει το πάντιμο πρόσωπό Του, σε κάθε χέρι που τον μαστιγώνει και του βάζει το αγκάθινο στεφάνι, σε κάθε καρδιά που φλέγεται από φθόνο και μίσος εναντίον Του.

Το δεύτερο είδος είναι μια ομάδα κακούργων, είναι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και οι πολιτικοί, θρησκευτικοί και πνευματικοί άρχοντες. Είναι οι γραμματείς και οι φαρισαίοι, οι σαδδουκαίοι κι οι ιερείς, με το βασιλιά Ηρώδη επικεφαλής. Ο φθόνος κι ο φόβος τους έσπρωξε να εγκληματήσουν στον Κύριο. Τους κατέτρωγε ο φθόνος γιατί ο Κύριος ήταν ισχυρότερος, σοφότερος, και καλλίτερος απ' αυτούς. Είχαν φόβο για τη θέση τους, για την εξουσία, για τη δόξα και τον πλούτο, σε περίπτωση που οι άνθρωποι θα τάσσονταν με το Χριστό. Γι' αυτό και κραύγαζαν, «θεωρείτε ότι ουκ ωφε-λείτε ουδέν; ίδε ο κόσμος οπίσω αυτού απήλθεν» (Ιωάν. ιβ', 19). Ήταν από το φόβο, την αδυναμία και το φθόνο τους,

Ποιό ήταν το χειρότερο από τα κακουργήματά τους ενάντια στον Κύριο; Το ότι τον συνέλαβαν και τον θανάτωσαν χωρίς νόμιμη δίκη και καταδίκη. Αναφέρεται στο ευαγγέλιο: «Τότε συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού εις την αυλήν του αρχιερέως του λεγομένου Καϊάφα, και συνεβουλεύσαντο ίνα τον Ιησούν δόλω κρατήσωσι και αποκτείνωσιν» (Ματθ. κστ', 3-4). Δε συζητούν μεταξύ τους τί κατηγορίες να του προσάψουν και πώς θα τον σύρουν στο δικαστήριο, αλλ' ίνα τον Ιησοϋν δόλω κρατήσωσι και αποκτείνωσιν. Το μόνο που τούς ενδιαφέρει είναι να τον συλλάβουν με δόλιο τρόπο και να τον θανατώσουν. Όταν ο νομοταγής Νικόδημος τους συμβουλεύει πως στον Κύριο πρέπει πρώτα να δοθεί ακρόαση στο δικαστήριο, για να του γνωρίσουν σε τί τον κατηγορούν, απορρίπτουν την εισήγησή του με δυσαρέσκεια και ειρωνικά χαμόγελα.

[Συνεχίζεται]